

Oameni cu care ne mândrim - Tanti Cornelia Cocan

Când am aflat despre acest concurs de povestiri despre personaje și legende locale, primul meu gând a fost să scriu despre tanti Cornelia Cocan, despre care pot spune că este ca o bunică pentru mine. Înainte de a vă povesti despre personalitatea și faptele acestei femei excepționale, trebuie să amintesc, desigur, contextul în care ne-am cunoscut și cum am ajuns să avem o legătură "de suflet".

Eu locuiam cu familia în Făgăraș, iar la casa din Mândra veneam doar în vacanța de vară. Nu cunoșteam prea mulți oameni din sat, cu excepția rudelor. Dar ori de câte ori mergeam la Biserică, tanti Cornelia îmi ceda locul pe scaunul său. Pentru mine, era un lucru impresionant și de fiecare dată eram tentată să o refuz, dar văzând că era un gest făcut cu sinceritate, îl acceptam.

Apoi, timpul a trecut și Dumnezeu a rânduit ca eu să lucrez la Biblioteca Publică din comuna Mândra. La un moment dat, o altă persoană dragă sufletului meu mi-a sugerat să organizez activități și pentru adulți: "Ce ai zice despre șezători? Dar neapărat să o chemi și pe Tanti Cornelia a lu' Grindei". Zis și făcut... Și uite așa am ajuns să o cunosc mai bine pe această femeie minunată, despre care am numai cuvinte de laudă și consider că este un exemplu demn de urmat.

Pot spune, fără teama de a greși, că oricine a avut șansa de a povesti măcar o dată cu tanti Cornelia, s-a îmbogățit spiritual și a devenit un om mai bun.

Această femeie te impresionează prin forța ei, prin puterea pe care o are de a trece peste toate greutățile vieții. Și nu au fost puține greutățile prin care a trecut.

Tanti Cornelia s-a căsătorit cu nenea Cornel a lu' Grindei pe când avea doar 16 ani. S-au cunoscut la șezătoare, după cum declara la Șezătoarea de la bibliotecă, din 27 februarie 2015.

"Ne-am cunoscut la șezătoare. O fost războiu' și nu m-o cunoscut, că io eram mică și când o vint din război, m-o văst odată, povesteam cu un neam de-al nostru... O întrebat, zice:

- A cui îi mă fetișoara aia? Femeia i-o spus, zice...

- Îi a lu' Ionică a lu' Moiso. Și apăi el o știut (că avea o verișoară lângă noi, acolo) că mie îmi place să lucru... De mică am lucrat, că mă

duceam în câmp cu tata și m-o pus mama să spăl rufe, să frământ pâinea, să ștrincănesc, să cos, ute ie mi-am făcut, și de toate mi-am făcut."

(sursa: https://youtu.be/cW_MCdFfQzs, TV FĂGĂRAȘ, ȘEZĂTOARE CA PE VREMURI LA MÂNDRA, 27 FEBRUARIE 2015)

Au avut o căsnicie de 52 de ani și doi copii, pe care i-a ținut la facultate. ("Că nici io nu eram proastă, nici omul meu nu era prost"). Fiul cel mic este profesor de matematică, iar cel mare subinginer.

A muncit mult, având grijă de copii, de casă, de soțul său care în ultimii trei ani a fost ținut la pat, fiind invalid de război. A lucrat la colectiv. Dar acum, la cei 89 de ani împliniți, spune cu seninătate: "M-o întărit Dumnezeu, nici nu știu cum am putut lucra atâta." Este foarte credincioasă. Când nu poate ajunge la Sfânta Biserică, ascultă slujba la Trinitas TV.

Mereu îmi spune: "Cât stai la bibliotecă, roagă-te tot timpul. Că dacă ai credință cât un bob de muștar, Dumnezeu te ajută."

De asemenea, este o mare iubitoare a folclorului și portului popular. Poartă cu drag costumele populare la marile sărbători religioase și la Hramul Bisericii.

Revenind la șezătorile noastre de la Bibliotecă, pot spune că tanti Cornelia era sufletul acestora. Mereu însuflețea atmosfera cu câte o glumă sau o vorbă bună. Întârzia uneori și celelalte doamne se întrebau: "Ce o fi cu tanti Cornelia de nu mai vine?" Nu mai trecea mult timp și îi auzeam pașii pe coridor. "Am vint mai târziu că am făcut vo două scoverzi, să fie calde... mâncați, să nu se răcească."

Poza mea favorită cu tanti Cornelia

Are o memorie foarte bună, știe o mulțime de cântece cu care ne încânta în serile de iarnă ("Mai înainte de război", "Lenuțo, când t-ii mărita", "Bujorule de fată", "Măi, Gheorghe" etc). De-a lungul timpului, la șezători, am înregistrat aceste cântece care se mai găsesc și azi pe canalul www.youtube.com

Tanti Cornelia are un suflet mare, o bunătate și o blândețe ieșită din comun. Ori de câte ori cineva îi cere ajutorul nu refuză, ci se străduiește să ajute. A colaborat cu cadrele didactice de la Școala Gimnazială Mândra. În câteva ocazii, mă întrebau doamnele: "Nu vorbești cu Tanti Cornelia să vină să le vorbească copiilor despre tradiții?" Eu îi transmiteam, iar dânsa răspundea prompt. ("Păi ghiu, cum să nu ghiu.")

Mereu le dădea copiilor sfaturi bune. ("Să învățați, să fiți cuminți, să fiți respectuoși" etc.)

Alături de Alina Zară, tanti Cornelia a cutreierat țara și a reprezentat cu cinste satul Mândra, promovând tradițiile și valorile locale.

"Am umblat în multe locuri, nu numa' la moară și la târg..."

În anul 2011, a fost prezentă la lansarea cărții doamnei doctor Mihaela Bilic, "Sănătatea are gust". Citez din presa vremii: "Mâncarea face parte din firescul vietii, mâncarea aceea autentică, așa cum o făceau bunicele noastre, mai spune autoarea, care, pentru a-i susține pledoaria, le-a adus la București (și) pe bunicițele din Țara Făgărașului, să le vedem cât sunt de autentice, să le vedem că pot să bea un păhărel de rachiu, că pot să danseze la 80 de ani, că pot să gătească și să meargă la coasă la vârsta aceasta, tocmai pentru că nu s-au îndepărtat niciodată de firesc. Tanti Cornelia lu' Moisoii, venită din satul fagărașean Mândra, s-a aliat Mihaelei Bilic, îmbiindu-ne cu fasole bătută, zacuscă și alte bunătăți gătite după rețetele străvechi, la un eveniment de lansare care a început luni, 24 octombrie, la Clubul Loft din București și continuă și azi, pentru că durează, ca nunțile din povesti, trei zile și trei nopți."

(Sursa: [www. Jurnalul.ro](http://www.jurnalul.ro), Simona Lazăr - Cartea cu prieteni - Sănătatea are gust, 25 octombrie 2011,

<https://jurnalul.ro/timp-liber/culinar/cartea-cu-prieteni-sanatatea-are-gust-594687.html>)

Iată câteva imagini de la eveniment (Fotografii din arhiva personală)

Cu Horia Brenciu și Loredana Groza

Ar fi multe de spus despre tanti Cornelia, cred că s-ar putea scrie (cel puțin) o carte. Dar sper că, prin aceste rânduri, am reușit să vă stârnesc interesul față de acest OM MINUNAT, cu care ne mândrim.

Închei cu speranța că bunul Dumnezeu îi va dărui și de acum încolo multă sănătate și zile senine, pe măsura sufletului său frumos.

Cu deosebit respect,

Bibliotecar, Anca-Silvia Taflan

Biblioteca Publică Mândra